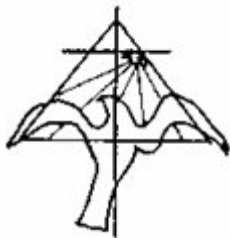

11
listopad
2007

Košířský farní list

Listopad

VĚČNOST A NADPŘIROZENÉ BOŽÍ ZJEVENÍ

Řada myslitelů v postmoderní době navázala na program osvícenské vzdělanosti, která se rozešla s Božím zjevením. Něco takového nepřipouštějí a zařazují jej do oblasti mýtů bez reálného podkladu.

Církev však z Božího zjevení vychází a čerpá z jeho pokladu nejen pro bádání vzdělaných teologů, ale i pro duchovní život věřících. Proto zůstává v opozici s novověkou intelektuální orientací a nenachází s ní společnou řeč v dialogu o věroučných pravdách.

Boží zjevení slouží jako kompas víry i v pojetí posledních věcí člověka, mezi něž patří smrt, soud, nebe a peklo. Kdybychom v této oblasti eschatologie byli v poznání odkázáni jen sami na sebe, byly by naše možnosti velmi ubohé. Proto si alespoň krátce připomeňme, co se pod pojmem Božího zjevení skrývá a na co se můžeme ve výkladu tak životně důležitých témat spolehnout.

Nadpřirozené Boží zjevení je souhrn pravd, oznámených lidstvu, jak jsou obsaženy v Bibli a Posvátné Tradici. Je dílem Boží lásky a moudrosti. Bůh sice může být poznán ve svém díle, ale on se chtěl dát lidstvu poznat lépe, chtěl mu dát jistější a bezpečnější poznání sebe. Je tedy Boží zjevení z naší strany účastí na Božském poznání, a má vést k větší účasti na Boží lásce.

„A tímto zjevením promlouvá neviditelný Bůh (srov. Kol 1,15; I Tim 1,17) ze své přehojné lásky k lidem jako k přátelům (srov. Ex 33,11; Jan 15,14-15) a s nimi se stýká (srov. Bar 3,38), aby je pozval k svému společenství a do něho je přijal. Tento řád zjevení je uskutečňován činy a slovy těsně navzájem souvisejícími.

Bůh dává ve věcech stvořených neustále o sobě svědectví, avšak nadto zamýšlel otevřít cestu k nadzemské spáse; proto už od počátku zjevil sám sebe prarodičům. Po jejich pádu je zase povznesl k naději na záchranu, když jim zaslíbil vykoupení (srov. Gen 3,15). I nadále neustále pečoval o lidské pokolení, aby všem, kdo s vytrvalostí v dobrém díle hledají spásu, dal život věčný (srov. Řím 2,6-7). Ve vhodném čase povolal Abraháma, aby z něho učinil velký národ (srov. Gen 12,2). Ten po době patriarchů vychovával skrze Mojžíše proroky, aby ho uznali za jediného Boha, živého a pravého, starostlivého otce a spravedlivého soudce a aby očekávali zaslíbeného Spasitele. Tak po věky připravoval cestu evangeliu.

Pak poslal Bůh svého Syna, věčné Slovo, který osvěcuje všechny lidi, aby přebýval mezi lidmi a vypověděl jim nejvnitřnější věci Boží (srov. Jan 1,1-18). Ježíš Kristus, Slovo, které se stalo tělem, poslaný „jako člověk k lidem“, „mluví slova Boží“ (Jan 3,34) a dovršuje dílo spásy, které mu Otec dal, aby je vykonal (srov. Jan 5,36; 17,4). Kdo ho vidí, vidí i Otce (srov. Jan 14,9). On je to, kdo celým svým bytím i zjevem, slovy i skutky, znamením i zázraky, především však svou smrtí a svým slavným zmrtvýchvstáním a konečně sesláním Ducha pravdy zjevení dovršuje, dokonává

a Božským svědectvím potvrzuje, že totiž Bůh je s námi, aby nás vysvobodil z temnot hříchu a smrti a vzkřísil k věčnému životu.

Křesťanský řád spásy jakožto nová úmluva s konečnou platností nikdy nepomine, nelze již očekávat žádné nové veřejné zjevení před slavným zjevením našeho Pána Ježíše Krista (srov. 1 Tim 6,14 a Tit 2,13).

A Bůh Zjevitel vyžaduje „poslušnost víry“ (Řím 16,26; srov. Řím 1,5; 2Kor 10,5-6). Tou se člověk svobodně Bohu zcela oddává, a to tak, že „Bohu Zjeviteli úplně podřizuje rozum i vůli“ a dobrovolně projevuje souhlas se zjevením, které nám dal.“ (věroučná konstituce II. vatikánského koncilu Dei verbum 2-5)

Nemůžeme se divit, že je Boží zjevení moderními učenici tak často znevažováno a odmítáno. V cestě stojí falešné intelektuální předsudky a často i pýcha – odvěká překážka k přijetí Boha a jeho pravdy.

Až budeme letos znovu prožívat tajemství Církve nebeské a prosit za zesnulé v očistci, nechme se znovu obdarovat, povzbudit, osvětit a vnitřně naplnit tím, co nám Bůh svěřil ve svém zjevení. Tím ať sílí naše víra, naděje a láska.

P. L.

Liturgický kalendář

1. čtvrtek	Slavnost VŠECH SVATÝCH
2. pátek	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ První pátek v měsíci
3. sobota	Sv. Martin de Porres, řeholníka První sobota v měsíci
4. neděle	31. neděle v mezidobí
9. pátek	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10. sobota	Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve
11. neděle	32. neděle v mezidobí
12. pondělí	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13. úterý	Památka sv. Anežky České, panny
14. středa	Sv. Siarda, premonstrátského opata
16. pátek	Sv. Markéty Skotské
17. sobota	Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
18. neděle	33. neděle v mezidobí
21. středa	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
22. čtvrtek	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
23. pátek	Sv. Klementa I., papeže a mučedníka
24. sobota	Památka sv. Ondřeje Dung – Laca, kněze, a druhů, mučedníků
25. neděle	Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
30. pátek	Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Odpoledne a následující celý den je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštívil-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

Oznámení

- ✓ **Biblické katecheze budou pokračovat v sobotu 3. a 17. listopadu ve farním sále u sv. Jana Nep. vždy po bohoslužbách v 18.15 hod.**
- ✓ **Promítání filmu bude v sobotu 10. listopadu po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.**

- ✓ **Čtvrteční a sobotní bohoslužby budou slaveny v obnovené zimní kapli sv. Václava v areálu kostela sv. Jana Nep.** Během léta a podzimu tam bylo vyměněno vnitřní svodové potrubí, dále byla provedena generální rekonstrukce elektroinstalace a celý interiér kaple byl znovu vymalován včetně náročné obnovy ornamentů svatováclavských orlic na čelních stěnách i reliéfu sedmi svátostí na stropě. Velké díky patří všem obětavým dobrovolníkům, kteří se na této zdlouhavé a náročné rekonstrukci podíleli často během dne i do pozdních nočních hodin. **Díky také všem za pomoc při úklidových pracích a finanční příspěvky.**
- ✓ **Vzpomínková mše za zemřelé skautky a skauty bude ve středu 7.11.2007 v 17,30 u sv. Ignáce**
- ✓ **Tradiční Mikulášská besídka se bude konat v neděli 2. prosince ve 4 hod. odpoledne ve farním sále kostela sv. Jana Nepomuckého.** Srdečně jsou zváni nejen rodiče s dětmi, ale všichni mladí (nejen věkem) farníci a jejich přátelé, kteří chtějí strávit příjemné odpoledne v přítomnosti nadzemských bytostí a jejich komunikaci s bytostmi lidskými a případně býti jimi i obdarováni.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 12. října 2007 v kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Vít Bobysud, MUDr. Horáková, Jan Havel a Stanislav Dobeš

Program:

1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Opravy, údržba aj. technické záležitosti
3. Farní aktivity, rozprava a různé

Ad 1. Zápis z minulé schůze výboru byl podrobně projednán. Průběh a realizaci zejména stavebních prací sleduje průběžně Ing. Bobysud a o všem průběžně informuje P. Lohelia, dle potřeby ev i další členy výboru. Zprovoznění zimní kaple sv. Václava se do jeho svátku sice nepodařilo, ale práce v kapli budou dokončeny v krátké době vč. úklidu po malování.

Ad 2. Podle sdělení Ing. Bobysuda byla v souvislosti s revizí el. instalace v kapli prohlédnuta též el. instalace v sakristii a shledána v nevyhovujícím stavu. Náprava bude provedena ale až v období první poloviny příštího roku.

Také bylo prohlédnuto osvětlení venkovního velkého kříže ve východní frontě kostela (směrem ke škole) a domluveno, že stávající reflektory bude třeba osadit výbojkami, které mají menší příkon el. energie ale větší světelný výkon.

Ohledně žádosti o přidělení grantu jednal P. Lohelius s pracovnící OÚ Praha 5 pí. Štíbrovou, záležitost je na dobré cestě, žádost bude podána včas, tj. do konce listopadu tr.

Dále bylo jednáno o pořízení nových lavic do zimní kaple, poněvadž stávající již dosluhují a jejich ev. rekonstrukce by nebyla účelná. P. Lohel o věci poinformuje v rámci ohlášek po nedělních mších sv. Jedná se o dlouhodobější záležitost, realizaci je možno předpokládat snad v druhé polovině příštího roku. Ve věci výroby těchto lavic je předběžně oslovena truhlářská firma pana Šmída z Českého Dubu.

Ad 3. Skupina naší mládeže připravuje turistickou výpravu, bližší informaci dá do příštího vydání Farního listu. Tradiční Mikulášská besídka je naplánována na neděli 2. prosince od 16,00 hod.

Příští schůzka výboru SPKK bude v pátek 9. listopadu u Nejsv. Trojice, jak je obvyklé.

Zapsal

Stanislav Dobeš

Sv. Martin de Porres

řeholník, památka 3. listopadu

Narodil se 9. prosince 1579 v Limě, hlavním městě Peru, jako nemanželský syn španělského šlechtice a černošky propuštěné z otroctví. Španělé dobyli Peru nedlouho před tím r. 1533. A zároveň v té době vozili do Ameriky černochoy z Afriky jako pracovní síly.

Otec se k Martinovi sice přihlásil, ale pro jeho černou pleť ho nechal v péči matky. Martin se učil holičem a zároveň, jak bylo tehdy zvykem, ranhojičem a tak získal nějaké vědomosti z medicíny. Když mu bylo 15 let, vstoupil do kláštera dominikánů. Byl tam jako laický bratr (terciář) a vykonával různé služební práce. Uklízel, pracoval jako zahradník, holič nebo zemědělský dělník. Po devíti létech mu bylo povoleno složit věčné řeholní sliby a stal se bratrem kooperátorem. I pak zůstal popelkou kláštera. Byla mu svěřena péče o nemocné. Zřídil v klášteře nemocnici, která sloužila bez rozdílu všem, i chudým, černochům a mulatům. Pečoval o nemocné velmi obětavě. Mnoho nemocných v jeho péči pocítilo úlevu, jen když přišel k jejich lůžku, někteří se se uzdravili náhle. Zřídil ústav pro chudé děti, zvláště sirotky. Měl i lásku ke zvířatům. V domě své sestry pro ně zřídil útulek.

Na sebe byl velmi přísný. Trvale se postil, maso nejedl vůbec. Mnoho času věnoval modlitbě a meditaci a měl ve velké úctě Eucharistii.

Už za života byl vyhledávaným rádcem a přímluvcem u Boha. A lidé ho nazývali Martin Laskavý nebo "svatý s košťátkem".

Zemřel v Limě 3. listopadu 1639. Byl uctíván okamžitě po smrti a jeho úcta se rychle rozšířila po celé Americe. Je mu připisována řada zázračných uzdravení. Přestože nikdy neopustil svůj klášter, byl viděn v Africe, Číně a Japonsku, aby posiloval misionáře.

Za blahoslaveného ho prohlásil papež Řehoř XVI r. 1837, svatořečen byl papežem Janem XXIII 16. května 1962 jako první černý Američan. V homilii při svatořečení papež m.j. řekl:

"Svatý Martin, stále poslušný a inspirovaný svým božským Mistrem, žil mezi svými bratry v této hluboké lásce, která vychází z čisté víry a z pokory srdce. Miloval lidi, protože je viděl jako děti Boží a jako vlastní sestry a bratry. Jeho pokora byla tak velká, že je miloval víc než sebe a považoval je za lepší než byl on sám... Promíjel chyby druhých, omlouval nejhorší urážky, protože byl přesvědčen, že si je zaslouží pro své hříchy. Utěšoval nemocné, chudým dával potravu a ošacení. Pomáhal zemědělským dělníkům, černochům i míšencům, kteří tehdy byli ještě méně než otroci..."

Je pozoruhodné, jak jeho vliv nás může právě dnes obrátit k duchovním hodnotám. Je smutné, že ne všichni chápou tyto hodnoty tak, jak by měli a nedávají jim pravé místo ve svém životě. Skutečně mnozí jsou silně přitahováni hříchem, považují tyto hodnoty za pomíjivé, ba dokonce za něco obtížného nebo je naprosto ignorují. Je velmi prospěšné pro člověka snažícího se dosáhnout spásy kráčet v Kristových stopách a poslouchat Boží přikázání. Jen kdyby se každý dovedl poučit z příkladu, který nám dal svatý Martin."

Sv. Martin de Porres je patronem holičů, černochů a míšenců, chudých, sociální a rasové spravedlnosti atd.

V dominikánském kostele sv. Jiljí v Praze stojí socha sv. Martina, kterou před rokem posvětil nuncius mons. Causero.

Podle Cath forum a dalších pramenů z Internetu.

M.P.

Putování za P. Janem Dlouhým a Pannou Marií do Vlašimi

První říjnovou mariánskou sobotu se vypravili košířští farníci za svým rodákem P. Janem Dlouhým do jeho působiště ve Vlašimi. Výprava to byla jak se vyjádřil náš doprovázející duchovní Otec Lohel „komorní s vyznačeným duchovním rozměrem“. Komorní proto, že se ne zcela zaplnil obvyklý autobus, duchovní rozměr byl podtržen první sobotou v měsíci, jako obvykle věnovanou ke cti a oslavě Panny Marie.

Program zájezdu byl mimořádně zdařilý, díky pohostinnosti vlašimského pana faráře, hezkému podzimnímu počasí a pečlivě připravené duchovní meditaci. A teď pro ty kdo se nezúčastnili, aby alespoň trochu „okusili“ něco ze zážitků účastníků..

Cesta do Vlašimi se známou paní řidičkou (tentokrát v doprovodu otce - řidiče a majitele busu) začala ranní modlitbou a zpěvem mariánské písně s tím, že počasí se hezky

ustálilo a po dojezdu už ukázalo i slunečnou, hlavně suchou, byť trochu chladnou tvář. Zato tvář vítajícího P. Dlouhého byla mile slunečná, a proteplená a to nejen radostí ze setkání, ale i skutečným teplem jeho velké farní místnosti („besídky“) v čele s překrásným „drhaným“ křížem. O teplo se postarala obrovská kamna na dřevo, o dokonalý kulinářský zážitek vlašimské farnice.

Jedinečný duchovní prožitek pak přinesla meditační pobožnost před vystavenou Nejsvětější svátostí v místním kostele. Modlitba růžence světla s meditačními úvahami a zpěvem mezi jednotlivými desátky – to bylo hluboké soustředění, které jistě zanechalo stopy v srdcích všech přítomných.

Po občerstvení ducha znovu občerstvení těla. Po krátké procházce Vlašimí do restaurace k obědu, který zajistil (i ekonomicky) P. Jan.

Poslední částí vlašimského pobytu byla procházka krásným zámeckým parkem, který se předvedl ve vsí barevné nádheře časného podzimu.

A pak už závěrečné setkání na faře, loučení s milým hostitelem (i jeho maňásky) a pozdně odpolední cesta do Prahy s poděkováním za krásně prožitý den pod ochranou Boží a Panny Marie.

Naším vlašimským hostitelům patří upřímné Zaplat' Bůh za veškerou starost a námahu, oběma Otcům poděkování za zprostředkování milostí Božích při adoraci před Nejsvětější svátostí.

(A už se těšíme na další společné farní akce!)

OKÉNKO VÍRY

125. Co je to „předpekli“, kam Ježíš sestoupil?

„Předpekli“ – odlišné od *pekla* zavržení – byl stav těch, kteří zemřeli před Kristem, zlých i spravedlivých. Ježíš svou duší, spojenou s jeho božskou osobou, sestoupil do „pekla“ spravedlivých, čekajících na svého Vykupitele, který je konečně uvede do patření na Boha. Když Ježíš svou smrtí přemohl smrt a ďábla, který „má vládu nad smrtí“ (Žid 2,14), osvobodil tyto spravedlivé, očekávající Vykupitele, a otevřel jim brány nebe.

126. Jaké místo zaujímá Kristovo vzkříšení v naší víře?

Ježíšovo zmrtychvstání je vrcholnou pravdou naší víry v Krista a představuje spolu s křížem podstatnou část velikonočního tajemství.

127. Jaká „znamení“ dosvědčují Ježíšovo vzkříšení?

Kromě podstatného znamení, jímž je prázdný hrob, je Ježíšovo zmrtychvstání dosvědčeno ženami, které se jako první setkaly s Ježíšem a zvěstovaly to apoštolům Ježíš se pak „ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou“ (1 Kor 15,5-6) a ještě jiným. Apoštolové si nemohli zmrtychvstání vymyslet, vždyť ho pokládali za nemožné a sám Ježíš je káral pro jejich nevěru.

128. Proč je zmrtychvstání zároveň transcendentní událostí?

I když je zmrtychvstání historickou událostí, ověřitelnou a dosvědčenou znameními a svědectvími, jako vstup Kristova lidství do Boží slávy přesahuje a překonává dějiny a je tajemství víry. Z tohoto důvodu se vzkříšený Kristus neukázal světu, ale svým učedníkům a učinil je svými svědky před lidmi.

129. Jaký je stav Ježíšova vzkříšeného těla?

Ježíšovo zmrtychvstání nebylo návratem k pozemskému životu. Jeho vzkříšené tělo je totéž, které bylo ukřižováno, a nese dosud stopy po utrpení, zároveň však má vlastnosti oslaveného těla a podílí se na božském životě. Proto je zmrtychvstalý Kristus svrchovaně svobodný a může se zjevovat svým učedníkům, jak a kde chce a v jakýchkoli podobách.

130. Jak ve zmrtychvstání působí Nejsvětější Trojice?

Kristovo vzkříšení je transcendentním dílem Boha. Tři osoby v něm působí společně, každá svým vlastním způsobem: Otec projevuje svou moc; Syn „znovu přijímá“ život, který svobodně obětoval (Jan 10,17), když opět spojil svou duši se svým tělem, které Duch Svatý oživil a oslavil.

131. Jaký je smysl a spásanosný dosah zmrtychvstání?

Zmrtychvstání je dovršením vtělení. Potvrzuje Kristovo Božství i všechno, co Kristus konal a učil, a uskutečňuje všechna Božská zaslíbení pro nás. Zmrtychvstalý, který přemohl hřích a smrt, je také základem našeho ospravedlnění a vzkříšení: již nyní nám zjednává milost přijetí za syny, jež je skutečnou účastí na životě jednorozeného Syna; později při slavném příchodu na konci časů vzkřísí z mrtvých naše tělo.

Poznáváme naše farníky

Naše vzorná pečovatelka o květinovou výzdobu kostela sv. Jana Nepomuckého, **paní Marie ZBORNÍKOVÁ**, oslaví 12.11.2007 své 60. narozeniny.

Její květinové fantasie, které spolu s paní V. Rupkovou vytvářejí ke zvelebení kostelních prostor, jsou estetickým zážitkem, který umocňuje prožitek přítomnosti Boží při slavení liturgie. Naší jubilantce patří srdečný dík s přáními mnoha dalších let pod ochranou Boží.

***A my, košířští farníci, si přejeme a prosíme,
aby ještě dlouho vytrvala v této krásné službě Bohu i věřícímu lidu.***

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger

15. každého měsíce

170 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Tech. red.: J. Brůček

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné